

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De Consecratione, & exsecratione, ac violatione altaris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

sibus, ad violatam Ecclesiam habendam, requiratur, notorietas aduultatum, quibus violata fuit Ecclesia, & ab eo tempore censerit debeat polluta Ecclesia, quo per rei evidentiam, aut Rei confessionem innotuerunt delicta illa, quibus violatur Ecclesia: & quamvis sint aliqui, qui per conjugalem copulam de se licitam violari velint Ecclesiam, ratione irreverentiæ loco sacro factæ, plerique tamen, casum necessitatis excipiunt, quo conjuges scilicet diu in Ecclesia conclusi morari debent.

Quartò violatur Ecclesia per sepulturam hominis excommunicati (non tolerari scilicet) & per sepulturam hominis infidelis, non baptizati, quibus in casibus exhumari etiam debet talis sepulchrum cadaver, ac foras projici *c. Consularisti 7. h. 1. & can. Ecclesiam 28. dist. 1. de consecrat.* Et quamvis in prioribus casibus non sine culpa admissa violatur Ecclesia, in his tamen posterioribus violari potest per tales sepulturas Ecclesia, etiamsi nulla culpa admittatur.

Quintò denique volunt aliqui violandam Ecclesiam, si ab Episcopo notoriè excommunicato sit consecrata, vel benedicta, verius tamen est, illam non pollui per taliter excommunicati consecrationem, aut benedictionem, cum de hoc nullum in jure fundamentum habeatur, & violatio posterior sit consecratione, & consequenter non poterit talis simul Ecclesia consecrari, & violari. Plura de his Theologi morales.

Ex Rituali autem Romano patet, reconciliationem talis Ecclesiæ violatæ fieri debere, si consecrata ea fuit, per Episcopum, aut ex commissione Papæ, per

simplicem etiam sacerdotem; prout colligitur ex *c. aqua 9. h. 1. in tantum aqua, per quam fit reconciliatio, ut in vino, cinere, & sale mixta ab Episcopo sit benedicta, ut habet Ritualis Romanæ manum.* Si verò Ecclesia, quæ violata nunc violata fuit, non sit consecrata, benedicta tantum ab Episcopo, non publicum divinum cultum per eam haberi putata, potest etiam per simplicem sacerdotem, aspersione aquæ benedictæ, vel per simplicem sacerdotem benedictæ, vel per ciliari, prout colligitur ex *c. aqua 9. h. 1.*

§. IV.

De Consecratione, & consecratione, ac violatione altaris.

Altare, quod non lignea, sed terrena esse debet, sed lapidea, & consecratum ab Episcopo, speciali Privilegio Pontificis, ab alio Episcopo, vel legato sacerdote, duplex consecratio habetur, aliud est mobile, seu portabile, quod etiam viaticum dicitur, & in alio loco in alium transfertur, ac transportatur; aliud est fixum, stabile, seu immobile, certo alicui loco, seu loco, aut alio modo affixum; illud per se consecratur, & constare debet ex lapide integro tantæ magnitudinis, ut pedem calicis cum patena, saltem quæ majorem partem capere possit, consecratur per se, sed quæterni debet esse lapidea: & hinc de consecratione pariter judicandum est, modo scilicet, quod exsecratur, si superior sive Lapis superpositus, vel lapis Altaris portatilis sit consecratus.

notabiliter fractus, ita ut ad usum, ad quos est consecratus, sit inutilis, & propter fracturam, aut nimis deformem sit, aut in nulla sui parte integra, calicem, cum patena, quoad majorem saltem partem, continere possit. 2. Exsecratur Altare fixum, ut novam consecrationem indigeat, si lapis, seu mensa superior, à basi, seu inferiori structura, cui est defixa, amoveatur, cum consecratio talis altaris consistat in consecratione superioris mensæ, & inferioris structuræ, cui saltem immediatè superior mensa adhæret; & hinc si superior mensa cum structura inferiore, cui immediatè innititur, tota de loco in locum moveatur, vel si lapides quidem illam immediatè attingentes, immoti maneant, inferius tamen lapides aliqui auferantur, vel addantur, ut altare fiat, vel humilius, aut altius, vel ad latera adjungantur lapides aliqui, ut latius altare fiat, non exsecratur illud, & nullam novam consecrationem indiget, cum à basi sua in tali casu non amoveatur, 3. putant aliqui exsecrari altare, & perdere suam consecrationem, sive fixum, sive mobile illud sit, si sepulchrum altaris, sive locus ille, in quo sacræ reliquiæ reponi solent, frangatur, vel spoliatur, quod tamen, quia ex jure non satis probatur, & probabile est de essentia altaris consecrati non esse reliquias, aut loculum talem, & si quid præceptum aliquando fuit de reliquijs altari consecrando inferendis, per contrariam consuetudinem, jam abrogatum videatur, cum nimia multitudo Altarium portatiliam, vix præsumere liceat, reliquias approbatas semper inferi,

probabile etiam videtur per fractionem talem aut spoliationem loculi talis non amittere suam consecrationem Altare, servanda tamen est loci consuetudo. 4. Denique potest altare consecrationem suam retinere, quamvis Ecclesia, in qua altare tale fixum est, suam perdat, cum diversæ sint altarium, & Ecclesie consecrationes, & altare integrum permanere possit, etiam si tota Ecclesia destruat, vel per parietum abrasionem exsecratur, neque enim ex eo contra hoc aliquid probari potest, quod pollutam Ecclesiam, ut reconciliari debeat, etiam polluantur in ea fixa altaria, ergo pati modo exsecratam Ecclesiam etiam exsecrabuntur altaria fixa in ea, ut novam consecrationem indigeant: concessio enim antecedente negatur consequens, quia pollutio Ecclesie totum illud corpus afficit, ergo quicquid est de corpore hujus Ecclesie, uti sunt altaria, pollutum censeri debet, hoc autem non fit in exsecratione Ecclesie, quæ quoad hanc, sicuti peculiariter ab altaribus consecrationem habet, sic potest hac privari, quin illa tamen privetur.

§. V.

De consecratione, pollutione, & reconciliatione coemeterij.

COEmeterium aliud non est, quam locus auctoritate Episcopi ad corpora fidelium sepelienda deputatus, & præsumitur cum Ecclesia, cui conjunctum est, consecratum, vel benedictum, quamvis neutrum necessarium sit, cum sola Episcopi deputatio suffi-

Kkk k 2